the tourist complex in the regional economy (for example, Jordan)]. Autoref. dis. for obtaining a scientific degree of a candidate of economic sciences. Kharkiv State Academy of Municipal Economy.

9. Davydova, O.H., 2015. Metody otsinyuvannya turystychnoyi pryvablyvosti rehioniv krayiny [Methods of assessing the tourist attractiveness of the regions of the country]. *Ukrainian society*, 4, pp. 97-106.

УДК 351.85(477)(045)

DOI 10.31339/2617-0833-2019-1(26)-58-63

DLHODOBÁ KULTÚRNA STRATÉGIA ROZVOJA UKRAJINY

Movchan Katerina, Luzsanska Tetyana, Derkacs Victoria

ДОВГОСТРОКОВА КУЛЬТУРНА СТРАТЕГІЯ УКРАЇНИ

Мовчан К.М., Лужанська Т.Ю., Деркач В.Ю.

LONG-TERM CULTURAL STRATEGY OF UKRAINE

Movchan Kateryna, Luzhanska Tetiana, Derkach Viktoriia

Naliehavosť témy výskumu je spôsobená tým, že v storočných dejinách Ukrajiny je historické a kultúrne dedičstvo duchovným, ekonomickým a sociálnym kapitálom mimoriadne vysokej hodnoty. Cieľom štúdie je zhodnotiť dlhodobú národnú kultúrnu stratégiu rozvoja Ukrajiny zameranú na riešenie nielen národných, ale aj regionálnych a lokálnych otázok, do ktorých sú zapojení kľúčoví partneri (ministerstvá, regionálne a miestne orgány, ako aj mimovládny sektor) do procesu jeho rozvoja.

Na získanie výsledkov výskumu boli použité všeobecné teoretické a špeciálne výskumné metódy: historické, deskriptívne, štatistické, abstraktno-logické, prognózo-analytické a iné. Článok sa zaoberá problematikou formovania národného kultúrneho dedičstva Ukrajiny a jej právnou úpravou; Hodnotené sú svetové kultúrne pamiatky UNESCO nachádzajúce sa na Ukrajine; správa expertov Rady Európy o preskúmaní kultúrnej politiky Ukrajiny bola analyzovaná.

Ключові слова: *historické a kultúrne dedičstvo, svetové kultúrne dedičstvo UNESCO, kultúrna politika, kultúrny produkt, národná kultúrna stratégia.*

Актуальність теми дослідження обумовлена тим, що у ХХІ ст. виявив себе значний інноваційний потенціал культури, важливим завданням якого є збереження культурного надбання людства як елементу національно-культурної ідентичності. Культурний процес у кожній країні набуває особливого значення з точки зору іміджу країни, зростання регіональної та локальної культурної ідентичності регіонів, конкурентоздатності та інвестиційної привабливості. Метою дослідження є визначення основних підходів до оцінки культурної політики держави, яка визначає цілі культурного розвитку, основні принципи, методи і засоби регулювання культурних процесів у сучасному суспільстві. Для отримання результатів дослідження використано загальнотеоретичні та спеціальні методи дослідження: історичний, аналізу та синтезу, описовий, абстрактно-логічний та інші. У статті розглянуті питання розвитку культурної політики як складової загального розвитку суспільства та як частини світового культурного процесу; визначено в історичному ракурсі основні завдання державної політики у сфері культури та нормативно-законодавче регулювання; описані основні моделі культурної політики; проаналізована необхідність збереження та популяризації культурної самобутності; перегляду культурних цілей суспільства, його пріоритетів, конкретних завдань, розподілу засобів для досягнення бажаних результатів. Досліджено критерії оцінювання державної культурної політики для

досягнення її ефективності. Це дасть змогу визначити очікувані результати від реалізації стратегії розвитку культурної політики держави на перспективу. Подальшого дослідження потребують питання удосконалення методики оцінки культурних надбань держави з позицій конкурентоспроможності.

Ключові слова: культурне надбання, культурна політика, культурний процес, культурне життя суспільства, культурний розвиток, міжнародні культурні зв'язки, моделі культурної політики.

The relevance of the research topic is due to the fact that in the twenty-first century, has shown itself to be a significant innovative potential of culture, an important task of which is to preserve the cultural heritage of humanity as an element of national-cultural identity. The cultural process in each country gets a special significance from the point of view of the country's image, the growth of the regional and local cultural identity of the regions, competitiveness and investment attractiveness. The purpose of the study is to identify the main approaches to assessing the cultural policy of the state, which defines the goals of cultural development, the basic principles, methods and means of regulating cultural processes in modern society. In order to obtain the results of the research, the general theoretical and special methods of research were used: historical, analysis and synthesis, descriptive, abstract-logical and others. The article deals with the issues of development of cultural policy as a component of the general development of society and as part of the world cultural process; the main tasks of the state policy in the field of culture and regulatory-legislative regulation are defined in the historical perspective; the main models of cultural policy are described; the necessity of preservation and popularization of cultural identity is analyzed; a review of the cultural goals of society, its priorities, specific tasks, the distribution of means to achieve the desired results. The criteria of evaluation of the state cultural policy for achievement of its efficiency are investigated. This will enable us to determine the expected results from the implementation of the strategy for the development of the state's cultural policy in the future. Further research needs a question of improving the methodology for assessing the country's cultural wealth from the point of view of competitiveness.

Key words: cultural heritage, cultural policy, cultural process, cultural life of society, cultural development, international cultural relations, models of cultural policy.

V storočných dejinách Ukrajiny je naše historické a kultúrne dedičstvo duchovným, ekonomickým a sociálnym kapitálom mimoriadne vysokej hodnoty, ktorý je hlavnou zložkou národného sebahodnotenia a zodpovedajúceho zastúpenia našej krajiny na medzinárodnej úrovni.

V súčasnosti je potrebné reformovať kultúrnu sféru v štáte. Významným problémom zostáva poskytovanie prístupu k kultúrnym a umeleckým hodnotám. V tejto súvislosti sa stáva relevantnou reinterpretácia štátnej politiky v oblasti kultúry, aby sa vytvorili potrebné podmienky na podporu národnej kultúry ako základu progresívneho rozvoja spoločnosti.

Štát je povinný zachovávať kultúrne dedičstvo v súlade s ústavou a zákonmi Ukrajiny, ako aj v súlade s viacerými medzinárodnými dohovormi ratifikovanými Ukrajinou. V deväťdesiatych rokoch boli prijaté zákony, ktoré položili základy pre decentralizáciu v kultúrnom sektore Ukrajiny.

Základom súčasnej kultúrnej politiky na Ukrajine sa stalo aj množstvo ďalších zákonov a vyhlášok prijatých počas rokov nezávislosti. Medzi nimi sú: Ústava Ukrajiny; Prezidentský dekrét z 24.11.2005 "O prioritných opatreniach na obohatenie a rozvoj kultúry a spirituality ukrajinskej spoločnosti", zákon Ukrajiny "o kultúre" zo 14.12.2010 atď.

Ukrajina si zachovala značný počet nehnuteľných kultúrnych pamiatok, od raného paleolitu až po vynohradivský okres v Zakarpatsku, ktorý je starý asi milión rokov, Kirillovského parkoviska v Kyjeve, ktoré sa datuje takmer 40 000 rokov, k veľmi mladým stavbám len v minulom storočí.

Na území Ukrajiny je asi 130 000 objektov kultúrneho dedičstva, ktoré sú v štátnej registrácii, z toho 9562 pamiatok zaradených do Štátneho registra nehnuteľných pamiatok Ukrajiny (914 pamiatok národného významu a 8648 miestneho významu), a 6 unikátnych kultúrnych

objektov zaradených do Zoznamu svetového dedičstva UNESCO, ktoré majú výnimočnú univerzálnu hodnotu.

Tam je asi 65 350 (52%) predmety archeológie, 44 496 (35%) - história, 1944 - monumentálne umenie (2%), 13 518 - architektúra a urbanizmus, 327 - záhradné umenie; 219 krajíniek a 92 predmetov vedy a techniky [1].

Od apríla 2018 obsahuje Zoznam svetového dedičstva UNESCO 6 objektov kultúrneho dedičstva nachádzajúcich sa na Ukrajine, čo je približne 0,65% z celkového počtu objektov svetového dedičstva, konkrétne:

- Kyjev: katedrála sv. Sofie s príslušnými budovami kláštora, Kyjev-Pechersk Lavra (zavedená v roku 1990);
- súbor historického centra Ľvova (1998);
- Cezhraničný (10 krajín) objekt "Dug Struve" (geodetické body Baranivka, Katerinivka, Staroekretsivka, Felshtin, 2007);
- pobyt metropolitných obyvateľov Bukoviny a Dalmácie (2011);
- Drevené kostoly Karpatského regiónu Ukrajiny a Poľska (2013);
- Staroveký mestský štát Chersonese Tavriysky a jeho zbor (2013).

Okrem toho bolo do zoznamu kandidátskych objektov zaradených 15 objektov zaradených do Zoznamu svetového dedičstva. Zoznam historických biotopov Ukrajiny, v súlade s uznesením vlády Ukrajiny z 26.07.01 č. , typické pre určité plodiny alebo obdobia vývoja [5].

Na základe komplexov (súborov) pamiatok so špeciálnou kultúrnou, historickou a vedeckou hodnotou, alebo majú významný vplyv na rozvoj kultúry, architektúry, urbanizmu, alebo priamo súvisia s výnimočnými historickými udalosťami, existuje 65 historických a kultúrnych rezervácií.

Jednou z priorít štátnych orgánov v oblasti ochrany kultúrneho dedičstva a integrácie Ukrajiny do svetového spoločenstva je zavedenie informačného zdroja kultúrneho dedičstva a objektov kultúrneho dedičstva. Stav ochrany kultúrneho dedičstva je zároveň mimoriadne neuspokojivý.

Okrem toho desiatky tisíc objektov kultúrneho dedičstva, ktoré sú v štátnej registrácii, sú zničené a okradnuté v súvislosti s dočasným obsadením časti územia Ukrajiny.

Akakoľvek strata kultúrneho dedičstva sa nevyhnutne prejaví v súčasných a budúcich generáciách, čo má za následok stratu historickej pamäti, zničenie intelektuálneho a tvorivého potenciálu spoločnosti ako celku.

Správa odborníkov Rady Európy „Prehľad kultúrnej politiky Ukrajiny“ (13. - 15. marca 2017). Túto správu pripravila CEA, ktorú zastupoval Philip Kern pre Radu Európy. Návšteva sa uskutočnila v kontexte procesu decentralizácie, ktorý dáva miestnym orgánom v Ukrajine kompetencie v oblasti kultúry.

Prieskum bol zameraný na dosiahnutie nasledovných výsledkov: pomôcť vláde štátu výmenou skúseností iných členských krajín o decentralizácii v oblasti kultúry a ochrany dedičstva, vrátane verejno-súkromného partnerstva; pochopiť a zhodnotiť stav reformy kultúrnej politiky; identifikovať prioritné oblasti reformy v oblastiach kultúrnej decentralizácie, umeleckého vzdelávania a ochrany dedičstva; ponúknuť ďalšie kroky a odporúčania.

Odborníci poznamenávajú, že digitálna technológia si zaslúži väčšiu pozornosť pri navrhovaní politik, pretože majú významný vplyv na spotrebu a prístup ku kultúrnemu produktu. Kreatívny hodnotový reťazec v oblasti kultúry je vo veľkej miere ovplyvnený digitálnymi technológiami, najmä digitálnou distribúciou. Takéto zmeny ponúkajú nové a alternatívne možnosti speňazenia.

Zainteresované strany v oblasti kultúry (umelci, výrobcovia, distribútori) musia reagovať na organizačné zmeny s cieľom maximalizovať využívanie týchto príležitostí (na vstup na medzinárodný trh, vydávanie licencií digitálnym operátorom s cieľom získať licenčné poplatky, ponúkať nové služby, demokratizovať prístup ku kultúrnemu obsahu a prístup k informáciám).
podporovanie účasti).

Je potrebné prehodnotiť hodnotu miestnych múzeí na základe ich umeleckých a

historických príspevkov (odôvodniť štátnu podporu a financovanie). Vymedzenie hodnotiacich kritérií vrátane úsilia o rozvoj publika a požiadaviek na spolufinancovanie [4].

Program cestovnej mapy - Kultúra 2025. Ministerstvo kultúry Ukrajiny vypracovalo dlhodobú národnú kultúrnu stratégiu (ďalej len „kultúrna stratégia“) s podporou národných a európskych konzultantov z Estónska a Gruzínska.

Samotná Kultúrna stratégia je zameraná na riešenie nielen národných, ale aj regionálnych a miestnych problémov s povinným zapojením kľúčových partnerov (ministerstiev, regionálnych a miestnych orgánov, ako aj mimovládneho sektora) do procesu jeho rozvoja [6].

Kultúrnu stratégiu schvaľuje vláda, ktorá bude schopná identifikovať ďalšie aktivity všetkých zúčastnených strán (napríklad kultúrna diplomacia a propagácia imidžu krajiny pre Ministerstvo zahraničných vecí Ukrajiny, kultúrny a kreatívny priemysel pre Ministerstvo hospodárskeho rozvoja a obchodu Ukrajiny atď.).

Prijali sa opatrenia v oblasti medzinárodnej kultúrnej spolupráce. Medzi Európskou komisiou a vládou Ukrajiny bola podpísaná dohoda o účasti Ukrajiny na programe Kreatívna Európa. Program je jedným z najväčších projektov Európskej komisie v oblasti kultúry a humanitných vied, ktorý poskytuje veľké finančné možnosti pre rozvoj kultúrnych a kreatívnych sektorov v zúčastnených krajinách.

Bol prijatý zákon Ukrajiny „o pristúpení Ukrajiny k Medzinárodnému centru pre štúdium ochrany a obnovy kultúrnych hodnôt“ (od 07.10.2015, č. 720-VIII). Účasť Ukrajiny v tomto medzinárodnom centre uľahčí výmenu skúseností, školenie ukrajinských expertov v oblasti ochrany a zachovania kultúrneho dedičstva s najnovšími technológiami obnovy, a tým prispeje k zlepšeniu kvality zachovania kultúrneho dedičstva Ukrajiny.

Realizuje sa projekt COMUS - spoločný projekt Rady Európy a Európskej komisie „Mestské stratégie v historických mestách zameraných na občanov“, ktorý zabezpečuje komplexnú interakciu medzi orgánmi všetkých úrovní a miestnymi komunitami s cieľom zlepšiť existujúce mestské prostredie malých historických miest, zastaviť degradáciu historického prostredia a povzbudiť miestne komunity. aktívne sa zapájali do rozhodovacieho procesu a rozvíjali stratégiu rozvoja mesta s dôrazom na objekty kultúrneho dedičstva. Pilotné mestá projektu sú vybrané mm. Žovkva (región Lvov), Priluki (región Chernihiv) a Luts'k (región Volyň) [6]. Bola zabezpečená modernizácia riadenia v oblasti kultúry a umenia.

Účelom reformných legislatívnych iniciatív je obnoviť vedenie štátnych a komunálnych kultúrnych inštitúcií v rámci transparentného výberového konania na ich vymenovanie a zavedenie zmluvnej formy pracovných vzťahov pre umelecký a umelecký personál.

S cieľom prilákať nové zdroje financovania pre kultúrnu sféru boli analyzované skúsenosti s využívaním konkurenčných grantov na podporu kultúry v niektorých európskych krajinách (Veľká Británia, Francúzsko, Poľsko, pobaltské štáty) a doterajšie skúsenosti s realizáciou grantových súťaží v oblasti kultúry na Ukrajine, proces transparentného pridelenia finančných prostriedkov na kultúrne a umelecké aktivity.

Na účely optimalizácie, modernizácie, informatizácie a širokopásmového pokrytia siete knižníc bola vykonaná certifikácia verejných knižníc, návrh koncepcie kvalitatívnych zmien v knižniciach s cieľom zabezpečiť trvalo udržateľný rozvoj Ukrajiny (do roku 2025), elektronický systém monitorovania aktivít verejných knižníc (ECMR) a vzdelávací program pre zamestnancov verejných knižníc, štátnych zamestnancov ministerstva kultúry a miestnej štátnej správy. Vytvára sa elektronická knižnica "Kultúra Ukrajiny", v ktorej sa nachádza viac ako 6 tisíc plnotextových publikácií.

Osobitná pozornosť by sa mala venovať ochrane pamiatok, ich propagácii v tlači av televízii, zlepšeniu foriem využívania a začleňovania nových pamiatok v turistických trasách regiónov nášho štátu. Vzhľadom na ťažkosti s financovaním takéhoto programu by mal byť otvorený pre finančnú podporu súkromného kapitálu, kultúrnych a vzdelávacích inštitúcií, charitatívnych nadácií a jednotlivých občanov [6].

Skutočné zachovanie kultúrneho dedičstva je nemožné bez existencie systémovej legislatívy.

Teraz je účelné vypracovať komplexný právny akt (Codex) o ochrane kultúrneho dedičstva na Ukrajine. Navrhuje sa trochu rozšíriť jeho funkčný účel a prijať Kódex ochrany historického a kultúrneho dedičstva, architektonické a architektonické pamiatky ako jeden integrovaný právny akt, ktorý je výsledkom kodifikácie a právnej úpravy sociálnych vzťahov v oblasti memorabiélie, integruje legislatívu rôznych odvetví, ktoré obsahujú normy týkajúce sa ochrany a ochrany kultúrneho dedičstva. Kódex by mal byť založený na princípe rešpektovania etnokultúrnych tradícií a pamiatok každej etnickej skupiny žijúcej na území Ukrajiny s cieľom identifikovať a oceniť pamiatky v krajine [7].

Je potrebné vytvoriť štátny garančný fond na podporu poskytovania úverov kultúrnym subjektom a odvetviám zo strany finančných inštitúcií. Podpora rozvoja stratégie miestnej kultúrnej sféry, ako aj sektora kreatívneho priemyslu (vydavateľstvo, hudba, audiovizuálny sektor, hry, predstavenie, dizajn).

Je potrebné: uskutočniť prechod od ochrany jednotlivých objektov k ochrane krajiny; od ochrany jedinečných pamiatok až po ochranu historických budov, ktoré odrážajú životný štýl bežných občanov; od ochrany len pamiatok antiky po ochranu pamiatok XX. a XXI. storočia; od ochrany hmotného dedičstva až po ochranu nehmotného dedičstva, ktoré zahŕňa tradície, životný štýl a okolie, ktoré sa vyvinuli na tomto alebo tomto historickom mieste.

V súčasnej fáze je účelné nahradiť systém štátnej správy v oblasti kultúry verejnoprávnou správou, v ktorej bude zohrávať významnú úlohu verejnosť: verejné organizácie, neštátne organizácie - tvorivé odbory, nadácie, združenia umelcov, národné a kultúrne centrá atď.

Významnou výhodou riadenia verejnej správy v oblasti kultúry je zapojenie maximálneho počtu občanov do riadiacej činnosti, zvyšovanie záujmu verejnosti o rozvoj kultúrnej sféry a presadzovanie implementácie ústavného práva jednotlivca na účasť vo verejnej správe, čo výrazne urýchlí jeho demokratizáciu. Aktualizácia predpokladov pre zapojenie súkromných investorov zo strany štátu do spoločných aktivít v oblasti ochrany kultúrneho dedičstva je mimoriadne dôležitá, pretože kultúra sa považuje za jeden z významných zdrojov ekonomického rozvoja regiónov a cieľ efektívnej investície.

Je to investičný smer rozvoja ekonomického mechanizmu štátnej regulácie ochrany kultúrneho dedičstva, ktorý odhaľuje nasledujúce výhody a perspektívne formy verejno-súkromného partnerstva, ako napríklad: prenájom a využívanie bezplatných kultúrnych objektov; Bezodôvodný prevod vlastníctva predmetov kultúrneho dedičstva; Správa kultúrnych predmetov; koncesiu; outsourcing; investičné dohody; privatizácie; vytváranie cezhraničných, kultúrnych, turistických zoskupení o využívaní potenciálu kultúrneho dedičstva [3].

To všetko svedčí o potrebe reforiem v kultúrnej sfére, ktorej jadrom by mala byť reforma kultúrnej politiky. Zároveň je jasné, že akékoľvek reformy by mali zabezpečiť verejné financovanie ako hlavný zdroj kultúrnej podpory (bez ohľadu na vlastníctvo a riadenie), ako aj prevažnú časť materiálnej a technickej infraštruktúry kultúry.

Zoznam použitej literatúry

1. Štátny register národných kultúrnych hodnôt (Pamiatky mestského rozvoja a architektúry Ukrajiny) // Pamiatky Ukrajiny. História a kultúra: vedy Popul. Ilustré. chasop. - 1999. - № 2-3. - P. 3-161.
2. Katkova TG Pojem kultúrneho dedičstva podľa medzinárodných a ukrajinských právnych predpisov / T. G. Katkova // Právo a bezpečnosť. - 2005 - C. 5 - P. 148-152.
3. Klyuchko Y. Vývoj sociálno-kultúrnej sféry Ukrajiny v podmienkach trhových vzťahov: hľadanie nových modelov // Diferenciálne poskytovanie poradenstva. - 2006 - č. 4409. - C. 1-27.
4. Kultúrna politika na Ukrajine: Analytická revízia: Pripravená v rámci účasti Ukrajiny na Národnom hodnotení kultúrnej politiky Rady Európy / ukrajinskom centre pre kultúrne štúdie; Ed. - dôraz O. Gritsenko. - K.: [BC], 2017. - 160 s.

5. Kuzmuk O. Kultúrny cestovný ruch ako nástroj na vytvorenie národnej identity [Elektronický zdroj] / O. Kuzmuk. - Prístupový režim: // http://tourlib.net/statti_ukr/kuzmuk.htm
6. Ministerstvo kultúry predkladá návrh plánu - "Kultúra 2025. Dlhodobá národná kultúrna stratégia" // Oficiálna webová stránka Ministerstva kultúry Ukrajiny: - [Elektronický zdroj] - Prístupový režim: <http://mincult.kmu.gov.ua/mincult/uk/> uverejniť / článok / 376119 Mogilina T. S. Medzinárodné skúsenosti s ochranou kultúrneho dedičstva a ukrajinského zákona o ochrane memoranda / T. S. Makhilina. - K. : Štýlový. - 2002 - 195 s.

References

1. Derzhavnyi reiestr natsionalnoho kulturnoho nadbannia (Pamiatky mistobuduvannia i arkhitektury Ukrainy) [State Register of National Cultural Property (Monuments of Urban Development and Architecture of Ukraine)]. (1999). *Sights of Ukraine. History and culture: a scientifically popular illustrated magazine*, 2-3, 3-161.
2. Katkova, T. H. (2005). Poniattia kulturnoi spadshchyny za mizhnarodnym ta ukrainskym zakonodavstvom [Concept of cultural heritage under international and Ukrainian legislation] *Law and Safety*, 5, 148-152.
3. Kliuchko, Yu. (2006). Rozvytok sotsialno-kulturnoi sfery Ukrainy v umovakh rynkovykh vidnosyn: poshuk novykh modelei [Development of the socio-cultural sphere of Ukraine in the conditions of market relations: the search for new models] *Differential provision of management*, 4409, 1-27.
4. Kulturna polityka v Ukraini: analitychnyi ohliad: Pidhotovlenyi v ramkakh uchasti Ukrainy v prohrami ohliadiv natsionalnykh kulturnykh polityk Rady Yevropy Cultural Policy in Ukraine: Analytical Review: Prepared within the framework of Ukraine's participation in the Council of Europe's National Cultural Policy Reviews Program). (2017). *Ukrainian Center for Cultural Studies*. K.
5. Kuzmuk, O. Kulturnyi turyzm yak instrument formuvannia natsionalnoi identychnosti [Cultural Tourism as an Instrument for the Formation of a National Identity]. Retrieved from http://tourlib.net/statti_ukr/kuzmuk.htm
6. Minkultury prezentuie proekt Dorozhnoi karty - "Kultura 2025. Dovhostrokovna natsionalna kulturna stratehiia" [Ministry of Culture presents the project of Roadmap - "Culture 2025. Long-term National Cultural Strategy"]. *Official site of the Ministry of Culture of Ukraine*. Retrieved from <http://mincult.kmu.gov.ua/mincult/uk/publish/article/376119>
7. Mohilina, T. S. (2002). Mizhnarodnyi dosvid okhorony kulturnoi spadshchyny ta pamiatkookhoronne zakonodavstvo Ukrainy [International experience in the protection of cultural heritage and Ukrainian memorial protection legislation]. K.: Stylos.

УДК 595.733 (477. 53)

DOI 10.31339/2617-0833-2019-1(26)-63-70

РІЗНОМАНІТТЯ І СУЧАСНИЙ СТАН ВИВЧЕННЯ ODONATA НА ТЕРИТОРІЇ ЛУБЕНСЬКОГО РАЙОНУ

Тускавецька І. Я.

DIVERSITY AND MODERN STUDY OF ODONATA IN THE TERRITORY OF LUBNY DISTRICT

Tuskavetska Iryna

У статті окреслено основні річкові біоценози Лубенського району (с. Остапівка, с. Богодарівка, с. Піски та с. Броварки), зокрема, лучні ділянки, болота, заболочені озера,